

-En què consistia ser guàrdia rural?

No teníem horari i vigilàvem de sol a sol, descansàvem un dia a la setmana, a convenença. No se sabia quin dia escollíem, ni a quina part del territori aniríem. Vigilàvem les propietats del terme. Erem dos guàrdies. Vaig entrar al lloc de Vicent del Salom i formava parella de vigilància amb Batiste Villaplana, temps després s'ho va deixar per entrar a l'ajuntament d'agutzil.

-Qui el va substituir?

Entra de guàrdia José Miguel Forés, fins la jubilació. Després vaig continuar sol. En total 33 anys de guàrdia rural. Amb la meua jubilació, l'any 1991, es va extingir aquesta comesa.

-Qui era el seu superior?

El president de la Germandat. Cada setmana rebia comunicació de les incidències observades.

-Com es tramitaven?

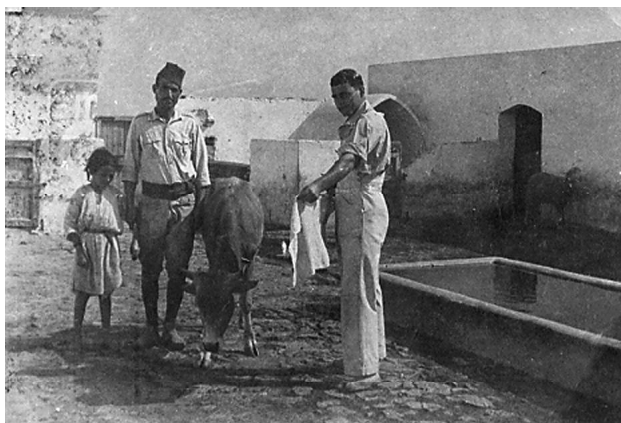
Si veíem una persona agafar el que no era seu, o el ramat entrar a les herbes no comprades, ho comunicàvem amb un parte. El jefe ho denunciava al jutge de pau i el penalitzaven amb la multa corresponent. També es donava el cas que els mateix propietari denunciava el fet.

-Amb què s'ajudaven per poder vigilar?

Teníem uns prismàtics per escorcollar millor des d'un punt estratègic i una emissora per a parlar amb els guàrdies de la contornada.

-Anaven armats?

Primer sols portàvem un gaiato. Temps després ens van donar una carabina i munició, però mai la vam emprar.

Treballador marroquí, sa filla i Lluís l'any 1947 a Nador a la granja del quarter

Rosa i Lluís amb Rosita

-Usaven uniforme?

Quan vaig entrar, ens distingia un corretjot amb una placa metàl·lica posat en forma de banda al pit. Els últims anys vestíem uniforme de color verd fosc.

-Com es desplaçaven?

Primer a peu i després amb una mobylette de propietat particular.

-De la parella, quin tenia més autoritat?

El més antic al cos, era el de més responsabilitat.

-De quines feines més s'encarregaven?

Donàvem els avisos de la Germandat pels masos. Una vegada a l'any havíem de comptar els caps de ramat del terme. El nombre de cabres i ovelles era precís saber-ho per a cobrar l'impost de la contribució. Vam aplegar a comptar més de 2000 caps. També si es presentava una tronada a l'estiu, podien perillar les collites si pedregava, aleshores muntàvem al Tossal Gros on hi ha una caseta per a guardar els coets especials de les tronades. Els enceníem, dirigint-los caps als núvols i els desviaven vers un altre indret, fora del terme. Ens va ensenyar Joaquin del Tossal Gros. Els darrers dies els tiràvem des del corral de Villaplana.